

ስቆቃ

እግዚአብሔር አሁን የት ነው? አብዛኛዎቻችን አይ፡፡ ሁላችንም ብዙ ጊዜ በእግዚአብሔርና በመንገዱ ላይ እናምናለን። ከሌሎች ጋር በተለይም ከአሸባሪዎች ጋር ስናነጻጸር ራሳችንን ሰዎችን የምናከብርና የምንወድድ ነን ብለን እንቆጥራለን። ነገር ግን ልባችንን ከፍት አድርገን፤ እግዚአብሔርን ፊት ለፊት ብንገናኘው ልባችን በኃጢያት የተሞላ ሆኖ እናገኘዋለን። ወደ እግዚአብሔር በፀሎት ስንቀርብ፤ በሁሉ ደካሞች ሆነን እግዚአብሔር ሃሳቦቻችንን፤ ድርጊቶቻችንንና ራስ ወዳድነታችንን የሚያውቅ መሆኑን በመረዳት ትንቢቶችን ቁርጥ አይልምን? በአኗኗራችንና በልዩ ልዩ ተግባሮቻችን ራሳችንን ከእግዚአብሔር እናርቃለን።

ያለ እርሱም ሕይወታችንን በግዳም ሁኔታ መምራት እንደምንችል እናስባለን። መጽሐፍ ቅዱስ “እኛ ሁላችን እንደሚጠፉ በጎች ነን፤ ከእኛ እያንዳንዱ ወደ ገዛ መንገዱ አዘነበለ” (ኢሳ 53:6) ይላል። ታዲያ ውጤቱ ምንድነው? ኃጢያታችን እኛን ከእግዚአብሔር ለይቶናል በአሁኑ ሕይወት ከምናየውም በበለጠ ሕይወታችንን አደጋ ውስጥ ጥሎታል። የኃጢያታችን ደምዝ ሞት ነው። ይህም ለዘላለም ከእግዚአብሔር መለየት ነው። ሆኖም ግን፤ እግዚአብሔር ምህረት የምንቀበልበትንና እርሱን የምናውቅበትን መንገድ አዘጋጅቶልናል።

እግዚአብሔር የት ነው?

የእግዚአብሔር ፍቅር እግዚአብሔር እኛን ለማዳን ወደ ምድር መጣ። “በእርሱ የሚኖርን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስከ መስጠት ድረስ ዓለምን እንዲሁ ወድዶአልና፤ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን ወደ ዓለም የላከው በዓለም ለመፍረድ ሳይሆን፤ ዓለምን በእርሱ ለማዳን ነው።” (ዮሐ 3:16-17)

በዚህ ምድር የሚገጥመንን ሕግምና ስቃይ እግዚአብሔር በሚገባ ያውቃል። ኢየሱስ የሚኖርበትን ምቹና ስጋት የሌለበትን ስፍራ ትቶ እኛ ወደምንኖርበት ከባድ አካባቢ መጣ። ኢየሱስ ደክሞታል፤ መራብና መጠማትን ያውቃል፤ ከሌሎች በደረሰበት ተቃውሞ ደርሶበታል። በቤተሰብና በቅርብ ጓደኞቹ መገለል ደርሶበታል። ኢየሱስ በየፅላቱ ፈታኝ ሁኔታዎችን ከማለፍ የዘለለ ብርቱ ነገር ገጥሞታል። ኢየሱስ፤ ሰው የሆነው የእግዚአብሔር ልጅ፤ በፍጹም ፈቃድ ኃጢያታችንን ሁሉ ወስዶ የኃጢያታችንንም ዕዳ ከፈለ። “ፍቅርም በዚህ ተፈጽሞአል፤ ሕይወቱን ስለእኛ አሳልፎ ሰጥቶአልና” (1ዮሐ 3:16) በብርቱ ግርፋት ውስጥ አልፎአል፤ በስቃይ ጣዕር ሞቷል፤ በመስቀል ላይ በውርደት ተሰቃይቶ ሞቷል ስለዚህ ምህረትን አግኝተናል።

ኢየሱስ ከመሞቱ አስቀድሞ ተሰቅሎ እንደሚሞት ለሌሎች ተናግሯል። ከሦስት ቀናትም በኋላ ከሞት ተነስቶ ሕያው እንደሚሆን ተናገሯል። አንድ ቀን ስጋ ለብሼ እከሰታለሁ አላለም። (ይህን ብሎ ቢሆን ያደርገዋል ብሎ ማን ያምን ነበር?) ከተቀበረ ከሦስት ቀናት በኋላ መስቀሉን ላዩ ሁሉ በአካል ሕያው ሆኖ እንደሚታያቸው ተናግሯል። በሦስተኛውም ቀን ኢየሱስ የተቀበረበት መቃብር ባዶ ሆኖ ተገኘ እናም ብዙ ሰዎች ሕያው ሆኖ እንዳዩትም መሰከሩ።

አሁን ለእኛ የዘላለም ሕይወት ሰጥቶናል። ይህ ለእኛ የተገባ አልነበረም። እርሱ ወደ ሕይወታችን እንዲገባ ስንለምነው የምንቀበለው ከእግዚአብሔር ለኛ የሚሰጥ ስጦታ ነው። የእግዚአብሔር ስጦታ በክርስቶስ ኢየሱስ የዘላለም ሕይወት ነው። ኃጢያታችንን በመናዘዝ ወደ እግዚአብሔር ብንመለስ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ የሆነውን የዘላለም ሕይወት ስጦታ እንቀበላለን። ነገሩ የተወሰነ ሳይሆን ግልጽ ነው። “እግዚአብሔር የዘላለምን ሕይወት ሰጥቶናል፤ ይህም ሕይወት በልጁ ነው። ልጁ ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም።” (1ዮሐ 5:12) እርሱ ወደ እኛ ሕይወት ሊገባ ይችላል።

Zion's Glory Church

333 6 street
New Westminster, B.C.

www.zionsglorychurch.com

በጭንቅ ስንከብብ እግዚአብሔር ወዴት ነው?..

እግዚአብሔር ሆይ ወይት ነህ? ብላችሁ ጠይቃችሁ ታውቃላችሁ፤ እግዚአብሔርን ምነው ያላችሁባቸው ጉዳዮች በእርግጥ ምን ያህል ናቸው ?

በእግዚአብሔር የምንታመነው በምን ያህል መጠን ነው? በገጠሙን ሁኔታዎች ሁሉ ፊታችንን ወደእርሱ እናቀናለን... ሁኔታዎች ሲረጋጉ የምንሆነውን ያህል ቀውስ ሲገጥመን ያንኑ እናደርጋለን?

የሰዎችን ተግባራት እንዲቆጣጠር ነው የምንሻው? በአሸባሪዎች ጥቃት ምክንያት የሚያልቁት ሰዎች ቁጥር ምን ያህል ድረስ ብቻ እንዲሆን ነው የምንፈቅደው? በመቶዎች የሚቆጠሩ ሰዎች ብቻ እንዲገደሉ እግዚአብሔር ቢፈቅድ የተሻለ ስሜት ይሰማን ይሆን? ወይስ እግዚአብሔር አንድ ሰው ብቻ እንዲሞት ቢፈቅድ? ሆኖም ግን እግዚአብሔር የአንድን ሰው ሞት አንኳን ቢከለክል፤ ነፃነት የሚባል ምርጫ አይኖረንም። ሰዎች እግዚአብሔርን ቸል ማለትን ይመርጣሉ፤ እግዚአብሔርን አሻፈረኝ ይላሉ፤ በራሳቸው መንገድም በመጓዝ በሌሎች ላይ ዘግኛኝ ተግባራትን ይፈጽማሉ።

ይህች ጥላኔት ምቹ አይደለችም(ስጋት የሌለባት አይደለችም)። አንድ ሰው ሊተኩስብን ይችላል። ወይም በመኪና ልንገጭ እንችላለን። በአሸባሪዎች ጥቃት ምክንያትም ከጭቆና አራሳችንን ልንወረውር እንችላለን። በዚህች መሬት ብለን በምንጠራት አስቃይ ስፍራ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ተከትሎ ነገሮች በማይከናወኑበት ስፍራ ብዙ ነገር ሊደርስብን ይችላል።

ሆኖም፤ እግዚአብሔር በሰዎች ምህረት አይደገፍም፤ እንዲያውም በተቃራኒው እኛ በእርሱ ምህረት ስር እንሆናለን እንጂ። ይህ እግዚአብሔር ስፍር ቁጥር የሌላቸው ከዋክብቶች ያሉበትን ፍጥረት ዓለም “ይሁን” በሚሉ ጥቂት ቃላት የፈጠረ ነው(መዝ 47:8)። ለንይሉና ለጥበቡ ወሰን የለውም። ምንም እንኳን ፈጽሞ ልናሸንፋቸው የማይቻሉ ችግሮች ቢከብቡንም “እኔ የሥጋ ለባሽ ሁሉ አምላክ ነኝ፤ በውኑ ለእኔ የሚያቅተኝ ነገር አለን?” (ኤር 32:27) በማለት የሚያጽናና አስደናቂ ሁሉን ቻይ አምላክ አለን።

ኃጢአት የሚቀናውን የሰው ዘር ነፃነት ይጠብቃል፤ ሆኖም ግን ፈቃዱን ይፈጽማል። እግዚአብሔር በግልጽ “ምክሬ ትጻናለች፤ ያሰብኩትንም ሁሉ እፈጽማለሁ” (ኢሳ 46:11) ይላል።

እግዚአብሔር ወይት ነው? እግዚአብሔር እኛ እንድናውቀው የሚሻ የፍጥረት ዓለም ፈጣሪ ነው። እኛ ሁላችን በዚህ ያለነው በዚህ ምክንያት ነው። የእርሱን ብርታት፤ ፍቅር፤ ፍትህ፤ ቅድስናና ርኅራኄን እንድንለማመድና በእርሱም እንድንታመን የእርሱ መሻት ነው። ፈቃደኛ ለሆኑት ሁሉ “ወደ እኔ ኑ”፤ በማለት ይጣራል።

እግዚአብሔር ሆይ ወይት ነህ?

እርሱ እንደእኛ አይደለም፤ ነገ፤ በመጨረሻ ሳምንት፤ በሚቀጥለው ዓመት፤ በሚቀጥሉት ዐሥር ዓመታት የሚሆነውን ያውቃል። “ከመጀመሪያ የመጨረሻውን የምናገር እኔ እግዚአብሔር ነኝ ፤ እኔንም የሚመስል የለም” ይላል ኢሳ 46:9። በዓለም ላይ ምን እንደሚሆን ያውቃል። ሊረዳችሁም ከእናንተ ጋር ይሆናል። እርሱ “መጠጊያችንና ኃይላችን ባገኘንም በታላቅ መከራ ረዳታችን እንደሚሆን”(መዝ 46:1) ነግሮናል ። ነገር ግን እርሱን ከልባችን መሻት ይገባናል። “በትፈልጎኝ ታገኛላችሁ፤ በፍፁም ልባችሁ ካሻችሁኝ ታገኛላችሁ”(ኤር 29:13) ብሏል።

ይህ ማለት ግን እግዚአብሔርን የሚያውቁ አስቸጋሪ ወቅቶች አይደሉባቸውም ማለት አይደለም። በፍጹም። የአሸባሪዎችን ጥቃት ለብዙዎች ጭንቅና ሞት ምክንያት ሲሆን እግዚአብሔርን የሚያውቁትም የዚያው ጭንቅ ስለባዎች ይሆናሉ።

ነገር ግን የእግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር መሆን የሚያመጣላቸው ሰላምና ብርታት አለ። ከኢየሱስ ክርስቶስ ተከታዮች አንዱ “በሁሉም እንጨነቃለን፤ ነገር ግን አንጠፋም፤ እናመነታለን፤ ነገር ግን ተስፋ አንቆርጥም፤ እንሰደዳለን ግን አንጠፋም፤ እንገላታለን፤ ነገር ግን አንጠፋም” (2ቆሮ 4:8-9) ሲል ገልጦታል።

በሕይወታችን ልዩ ልዩ ችግሮች እንደሚገጥመን እውነታው ይነግረናል። ሆኖም፤ እግዚአብሔርን በማወቅ በውስጣቸው ስናልፍ የምንመለከታቸው ፍጹም በተለየ መንገድ ሲሆን ፈጽሞ የእኛ ባልሆነ ኃይልም እንጋፈጣቸዋለን። የትኛውም ችግር ለእግዚአብሔር ከአቅሙ በላይ ሆኖ አያውቅም። እኛን ከሚያንገላቱን ችግሮች ሁሉ ይበልጣል ስለዚህም ብቻችንን እንድንጋፈጣቸው አይተወንም።

የእግዚአብሔር ቃል “እግዚአብሔር መልካም ነው፤ በመከራም ቀን መሸሸጊያ ነው፤ በእርሱ የሚታመኑትንም ያውቃል” (ናሆ 1:7) ይላል። “እግዚአብሔር ለሚጠሩት፤ በእውነት ለሚጠሩት ሁሉ ቅርብ ነው፤ የሚፈሩትንም ከመልካም ነገር አያጎድላቸውም (የልባቸውን መሻት ይፈጽምላቸዋል)፤ ጩኸታቸውን ይሰማል ያድናቸዋልም”(መዝ.145:18-19) በማለትም ጨምሮ ይናገራል።

ኢየሱስ ለተከታዮቹ እነዚህን የሚያጽናኑ ቃላት ነገራቸው እንዲህ ሲል “በአንድ ሳንቲም ከሚሸጡት ሁለት ድንብጦች አንዲቷ እንኳ ያለ አባታችሁ ፈቃድ ምድር ላይ አትወድቅም። የራስ ጠጉራችሁ እንኳ አንድ ሳይቀር የተቆጠረ ነው ስለዚህ አትፍሩ፤ ከብዙ ድንብጦች ይልቅ ዋጋችሁ የከበረ ነው”(ማቴ 10:29-31)። በእውነት ወደ እግዚአብሔር ከተመለሳችሁ፤ ማንም ሰው አድርጎ በማያውቀውና ሊያደርገው በማይችለው መንገድ ለእናንተ ግድ ይለዋል።

እግዚአብሔር የሰውን ዘር የፈጠረው ከነፃ ፈቃድ ጋር ነው። ይህም ማለት ከእርሱ ጋር ሕብረት እንዲኖረን አያስገድድንም ማለት ነው። እርሱን ወደጎን ተወት እንድናደርገው (እንድንክደው) እና ሌሎች ክፉ ስራዎችን እንድንሠራ መብት አለን ማለት ነው። አፍቃሪ እንድንሆን ሊያስገድድን ይችል ነበር። ግን ከእርሱ ጋር የሚኖረን ግንኙነት ምን ዐይነት የሚሆን ይመስላችኋል?

በፍጹም ወዳጅነት ሊሆን አይችልም፤ ሊሆን የሚችለው በግድ የሚደረግና ጥብቅ ቁጥጥር የሚደረግበት መታዘዝ ብቻ ነው። እርሱ ግን ነፃ ፈቃድ ሰጥቶናል። እንዲያው በተፈጥሮ፤ ከውስጥ ከነፍሳችን “እግዚአብሔር ሆይ፤ ነገሮች ይህንን ያህል(አሳዛኝ) እንዲሆኑ የምትተዋቸው እንዴት ነው?” ብለን እንጮሃለን።

እግዚአብሔር እንዴት ምላሽ እንዲሰጥ ነው የምንጠብቀው?